

I FN:s generalförsamling ställde sig den ena ledaren efter den andra i talarstolen och lade fram anklagelser mot Israel. Turkiets president Recep Tayyip Erdoğan talade om en "folkmordsmentalitet" och kallade Gaza för "vår tids mest skamliga koncentrationsläger". Jordaniens kung Abdullah II beskrev Israel som ett "regionalt hot" som försöker "utplåna det palestinska livet". Irans president visade upp fotografier och sade: "Israel dödar, men Iran beläggs med sanktioner." Frankrikes president Emmanuel Macron anklagade Israel för att iscensätta "ett skådespel som skämmer ut oss alla" – ett uttalande så uppviglande att hans egen regering senare hävdade att det rörde sig om en felöversättning. Syriens president – en före detta jihadistbefälhavare som numera erkänns som statschef – krävde att Israel skulle dra sig tillbaka från Golanhöjderna. Varje enskilt tal låter som en dom som redan har avkunnats.

Det i särklass viktigaste gensvaret kom dock igår. I torsdags intog premiärminister Netanyahu samma talarstol. Delegater från 77 länder lämnade sina platser i stället för att lyssna på honom. Han påpekade att flera av de regeringar som lämnade salen tackar Israel privat för att ha satt stopp för Irans kärnvapenprogram. Han satte händelserna den 7 oktober i perspektiv – 1 200 mördade i en nation med tio miljoner invånare – och nämnde två skäl till varför frågan är både brådskande och djupt personlig för israeler: Netanel Shukrun, en sexbarnsfar som skjutits till döds vid en källa tre dagar tidigare, och Neriya Leiter – son till den skadade ambassadören – vars familj han besökte på vägen till flygplatsen...